

Poate septembrie...

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Te-aștept cu mere coapte-n toamna asta,
Septembrie aleargă prin livezi
Ca un copil ce-ntârzie la școală...
Iubite, în curând se-aștern zăpezi

Și încă n-ai venit... Mi-e dor de tine,
Am încetat să-ți scriu de-atâta timp,
Deși-i din ce în ce mai lungă noaptea
Și mă întreb, al cărui anotimp

E visul parfumat. Nu știi că-i vremea
Când strugurii adorm visând că noi
Îi vom strivi-ntre buze și sărutul
E un păcat dorit de amândoi?

- Septembrie mi s-a oprit la poartă,
Mă-ncântă cu aroma de gutui,
Mi-așez un gând de seară pe o piatră
Și meditez la ochii tăi căprui,

La toamna care vine ca o vrajă,
Cu părul despletit spre asfințit,
Și îmi șoptește că mă ții de mână,
Că-mi ierți și zile-n care ți-am greșit.

Ce anotimp bogat ne împresoară,
În vii ciorchinii râd plini de-nțeles
În mustul lor m-aș scufunda cu tine
Și fantezii nebune am să țes.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș